

خداشناسی در یونان باستان (۲ از ۲)

خداوند ارسطو:

استلال های ارسطو در اثبات خداوند گرچه قدم های اولیه بوده اند اما از استحکام خاصی برخوردارند و زمینه ی قدم های بعد را فراهم می سازند.

در این درس با دو مورد از استدلال های ارسطو بر اثبات خدا آشنا می شویم.

فلاسفه ی یونان باستان

ارسطو

۱- برهان برترین درجات کمال:

مقدمه ی اول: در این جهان موجوداتی وجود دارند که نسبت به هم خوب و بهتر هستند.

مقدمه ی دوم: هر جا یک خوب تر و بهتر هست، خوب ترین و بهترین نیز هست.

نتیجه: پس در این جهان موجودی هست که خوب ترین و بهترین است.

منظور ارسطو این است که هرگاه دو موجود با یک دیگر مقایسه شوند و گفته شود که

یکی کامل تر و خوب تر از دیگری است، باید یک کامل مطلق و یک خوب مطلق وجود داشته باشد که بتوان آن دو موجود را با این وجود کامل مقایسه نمود و هر کدام که به این وجود مزدیک تر باشد، برتر و آن را که دورتر باشد، ناقص تر به حساب آورد.

۲- برهان حرکت (برهان مشهور ارسطو بر اثبات خدا):

وجود حرکت نیازمند محرکی است که خود حرکت نداشته باشد، زیرا اگر آن نیز حرکت داشته باشد، نیازمند محرک دیگری است و آن محرک دوم نیز به محرک دیگری نیاز دارد و سلسله ی محرک ها تا بی نهایت جلو خواهد رفت و چنین تسلسلی عقلا محال است.

برهان حرکت ارسطو را می توان در سه مقدمه و یک نتیجه به صورت زیر بیان نمود:

مقدمه ی ۱: در جهان حرکت وجود دارد.

مقدمه ۲: هر حرکتی نیازمند یک محرک (حرکت دهنده) است.

مقدمه ۳: تسلسل بی نهایت محرک ها عقلا محال است.

نتیجه: محرکی در جهان وجود دارد که خودش حرکت ندارد.

عبارت هایی که ارسطو درباره ی خدا به کار می برد:

شریف ترین موجود، خیر و جمال و زیبایی، ضرورتا موجود، محرک غیر متحرک ، دارای حیات، تغییر ناپذیر، عالی ترین اندیشه

این عبارات نشان می دهد او علاوه بر قبول موجودات غیر مادی در میان آنها یکی را برتر از سایرین می داند که همان خداست.

مدرسه مجازی اینو